

Parter i hovedsagen

Indstævnt og kontraappellant: I.G.I. Srl

Indstævnte: Maria Grazia Cicenía, Mario Di Pierro, Salvatore de Vito og Antonio Raffaele

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan kreditorer i et spaltet selskab, hvis fordringer er stiftet før spaltningen, og som ikke har gjort brug af det retsmiddel, der består i at rejse indsigelse i henhold til artikel 2503 i den civile lovbog (og dermed det beskyttelsesinstrument, som er indført med henblik på gennemførelsen af direktivets [82/891/EØF⁽¹⁾] artikel 12), anlægge omstødelsessøgsmål i henhold til artikel 2901 i den civile lovbog, efter at spaltningen er gennemført, med henblik på at opnå, at den erklæres uvirksom over for dem, og dermed i forbindelse med fuldbyrdelse opnå fortrinsstilling i forhold til kreditorer i det eller de modtagende selskab(er) og have forrang for selskabsdeltagere i dette eller disse selskab(er)?
- 2) Henviser begrebet ugyldighed i direktivets artikel 19 alene til søgsmål, der har indvirkning på gyldigheden af spaltningen, eller henviser det også til søgsmål, der, selv om de ikke har indvirkning på dens gyldighed, tager sigte på, at det fastslås, at den i relativ forstand er uvirksom eller ikke kan gøres gældende?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 82/891/EØF af 17.12.1982 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om spaltning af aktieselskaber (EFT L 378, s. 47).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 14. juni 2018 — Tim SpA — Direzione e coordinamento Vivendi SA mod Consip SpA og Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Sag C-395/18)

(2018/C 301/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tim SpA — Direzione e coordinamento Vivendi SA

Sagsøgte: Consip SpA og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 57 og artikel 71, stk. 6, i direktiv 2014/24/EU⁽¹⁾ til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 80, stk. 5, i lovdekret nr. 50 af 2016, som foreskriver udelukkelse af en økonomisk aktør (tilbudsgiveren) såfremt det under udbudsproceduren fastslås, at der foreligger en udelukkelsesgrund vedrørende en af de tre underentreprenører, som er anført i udbudsdokumenterne, i stedet for at pålægge tilbudsgiveren at udskifte den udpegede underentreprenør?

- 2) Subsidiært, såfremt Domstolen finder, at medlemsstaten har mulighed for at udelukke tilbudsgiveren, er det proportionalitetsprincip, der er fastsat i artikel 5 TEU, hvortil der henvises i 101. betragtning til direktiv 2014/24/EU, og som Domstolen har fastslået er et almindeligt EU-retligt princip, til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 80, stk. 5, i lovdekret nr. 50 af 2016, hvorefter tilbudsgiveren under alle omstændigheder skal udelukkes såfremt det under udbudsproceduren konstateres, at der foreligger en udelukkelsesgrund vedrørende den udpegede underentreprenør, til trods for, at der findes andre underentreprenører, der ikke er blevet udelukket, og som opfylder kravene til at udføre underentreprenørydelserne, eller til trods for, at tilbudsgiveren afstår fra at anvende underentreprenøren, idet tilbudsgiveren selv opfylder kravene til at udføre ydelserne?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94, s. 65).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Cassatie (Belgien) den 18. juni 2018 —
Infahos mod Belgische Staat**

(Sag C-400/18)

(2018/C 301/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Infahos

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 13, punkt A, stk. 1, litra f), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ af 17. maj 1977, nu artikel 132, stk. 1, litra f), i direktiv 2006/112/EF ⁽²⁾ af 28. november 2006 fortolkes således, at denne bestemmelse tillader medlemsstaterne at knytte en eksklusivitetsbetingelse til den heri omhandlede fritagelse, hvorved en selvstændig forening, der ligeledes leverer tjenesteydelser til ikke-medlemmer, bliver fuldt momspligtig også af tjenesteydelser til medlemmer?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT 1977, L 145, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 15. juni 2018 —
Tedeschi Srl i eget navn og i egenskab af mandatar i en midlertidig virksomhedssammenslutning og
Consorzio Stabile Istant Service i eget navn og i egenskab af deltagende selskab i en midlertidig
virksomhedssammenslutning mod C.M. Service Srl, Università degli Studi di Roma La Sapienza**

(Sag C-402/18)

(2018/C 301/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato